

Kvinnans heltäckande klädsel i Bibeln

I ALLÄHS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Kvinnorna kring Jesus – över honom vare Guds frid – klädde sig på samma sätt som kvinnorna kring de tidigare profeterna. De bar löst sittande plagg som täckte hela kroppen och använde slöjor som dolde håret.

I Första Moseboken 24:64-65 kan vi läsa: *”Och när Rebecka fick se Isak satt hon av och frågade tjänaren: ’Vem är den där mannen som kommer emot oss över fälten?’ Tjänaren svarade: ’Det är min husbonde.’ Då dolde hon sig i sin slöja.”*

Paulus skriver i Första Korintierbrevet 11:5-6: *”Men en kvinna drar skam över sitt huvud om hon ber eller profeterar barhuvad. Det är samma sak som om hon hade rakat av sig håret, för om en kvinna uppträder barhuvad kan hon lika gärna ha håret avklippt. Men när det nu är en skam för kvinnan att klippa eller raka av håret måste hon ha någon huvudbonad.”*

Vissa menar att detta enbart återspeglade dåtidens seder och inte utgör en religiös föreskrift. Det stämmer dock inte. Inom både det romerska riket och det antika Grekland, vars kulturer dominerade regionen, var den rådande klädesmodet relativt avslöjande – armar, ben och bröst doldes inte. Det var framför allt religiösa kvinnor i Palestina, som levde efter

judisk tradition, som bar heltäckande klädsel.

Rabbin Menachem M. Brayer, professor i biblisk litteratur vid Yeshiva University, bekräftar att det var sedvanligt för judiska kvinnor att bära huvudduk när de befann sig i det offentliga rummet – i vissa fall täckte den till och med hela ansiktet, med undantag för ett öga. Han konstaterar vidare att under den tannaitiska perioden ansågs det vara en skymf mot en kvinnas egen anständighet om hon inte täckte sitt huvud. Visade hon sig barhuvad riskerade hon böter på upp till fyrahundra zuzim.

Den tidiga och inflytelserike kristne teologen Tertullianus (död 220 e.Kr.) skrev i sin kända essä *Beslöjandet av jungfrur*: *”Unga kvinnor, ni bär era slöjor ute på gatorna – bär dem därför också i kyrkan. Ni bär dem bland främlingar, bär dem då även bland era bröder.”* Än idag finns det bland den katolska kyrkans kanoniska lagar ett krav på att kvinnor ska täcka sina huvuden i kyrkan. Kristna samfund som amish och mennoniter¹ tillämpar denna sed än i dag.

I Koranens 24:e kapitel (*an-Nūr*), vers 31, anbefalls de troende kvinnorna att skydda sin kyskhet och bära slöja över huvud och bröst:

”Och säg till de troende kvinnorna att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet och inte visa mera av sina behag än vad som [anständigtvis] kan vara synligt; låt dem därför fästa slöjan så att den täcker barmen.” (an-Nūr, 24:31)

I sura *al-Ahzab* (33), vers 59, anges skälet till varför troende kvinnor bör bära slöja. Allah klargör att slöjan låter de troende kvinnorna vara igenkännliga i samhället och därmed skyddade från potentiella hot.

¹ Rörelsen har fått sitt namn efter sin mest kände ledare, Menno Simons (1496–1561), en katolsk präst som lät döpa om sig. Mennoniterna kännetecknas av en strikt konservativ och bokstavstrogen hållning. År 1994 fanns det cirka en miljon döpta mennoniter i ungefär sextio länder, dock inte i Sverige. De är särskilt kända för sina humanitära insatser, inte minst under och efter andra världskriget. (Källa: *Nationalencyklopedin på Internet, 2004-07-02.*)